

Núm. de Protocol: SS-044-2/95

S E N T E N C I A N U M . 9 6 - 3 3

PARTS:

Apel.lant: Sr. M.C.G.

Representant: en nom propi
Advocada: Sra. T.M.

Apel.lada: CASS

Representant: Sra. M.A.F.
Advocat: Bufet A.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet
M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A la vila d'Andorra la Vella, el 6 de setembre de 1996.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número SS-044-2/95.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat M.I. Sr. **Bernard Plagnet**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- Segons decisió de data 24 de febrer de 1995, confirmada per una decisió de 8 de juny de 1995, la CASS va acordar una pensió d'invalidesa malaltia equivalent al 30% del salari mitjà percebut durant els dotze mesos anteriors a la data de la primera constatació mèdica de la malaltia que ha provocat la invalidesa. La CASS li va reconèixer una invalidesa per malaltia del Grup I. El Sr. M.C.G. va presentar un recurs per tal que li fos reconeguda una invalidesa del Grup II.

2.- Per sentència de data 12 de febrer de 1996, el Tribunal de Batlles va desestimar la demanda formulada pel Sr. M.C.G..

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 17 d'abril de 1996, el Sr. M.C.G. demana que se li reconegui una invalidesa del Grup II i es refereix a un certificat mèdic lliurat pel seu metge tractant. Conclou que no pot exercir el seu ofici de serraller el qual ha exercit tota la seva vida, no tenint, a l'edat de 38 anys cap més coneixement, estudi ni preparació professional que li permetés accedir a una altre ofici.

4.- En la seva contesta de data 8 de maig de 1996, la CASS estima que la decisió de reconèixer-li una invalidesa del Grup I és correcta, ja que l'informe del metge tractant no es pot tenir en compte. La CASS demana per tant la confirmació de la Sentència de data 12 de febrer de 1996.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Cal precisar, en primer lloc, que l'article 64 de la Llei de la jurisdicció administrativa enumera de

manera taxativa els casos excepcionals en els quals la pràctica de proves podrà acceptar-se en segona instància.

En aquest cas, no concorria cap de les condicions estipulades en l'article 64. Cal doncs concloure que els certificats mèdics adjuntats en el recurs d'apel·lació presentat pel Sr. M.C.G. no són admissibles en segona instància.

Tercer.- Resulta de l'examen de l'expedient que els perits designats pel Batlle han considerat que "actualment, la patologia del Sr. M.C.G. es pot considerar com a consolidada" (veure foli 54, punt 5).

D'altra banda els mateixos perits estimen que "donat que el Sr. M.C.G. no pot desenvolupar la seva feina que requereix esforços forts i estar dret, però si que pot fer d'altres feines menys carregoses, considerem que li pertany una invalidesa per malaltia de Grau I".

En el seu recurs d'apel·lació, l'interessat no aporta cap element susceptible de contradir l'opinió dels perits mèdics.

Des d'aquest punt de vista, cal remarcar que la presa en consideració de la formació professional està prevista a l'article primer del Reglament d'aplicació núm. 18 en vistes a determinar si l'assegurat té dret a una pensió d'invalidesa. Al contrari, per la classificació entre els tres grups d'invalidesa, l'article 2 del mateix Reglament estableix únicament com a criteri la capacitat d'exercir o no un activitat professional.

En aquest cas, resulta que el Sr. M.C.G. pot exercir una activitat professional. No se'l pot classificar dins el grup II previst pels "invàlids incapacitats per a qualsevol activitat" i la CASS li va acordar justament una pensió corresponen al Grup I.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Desestimar el recurs d'apel·lació presentat pel Sr. M.C.G..

Segon: Confirmar la sentència núm. 96-14 de data 12 de febrer de 1996 i declarar ajustada a dret conforme als fins que legitimen l'activitat administrativa la resolució recorreguda de la CASS de data 8 de juny de 1995, ratificant altra decisió anterior del 25 de febrer de 1995.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré